

RIOS.P.152.1.2020

Odpowiadając na petycję z dnia 26 sierpnia 2020 r. w sprawie odrzucenia wniosku o budowę nadajnika telefonii komórkowej w Bogucinie informuję, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego ma charakter aktu związanego. Organy administracji przy jej wydawaniu badają stan faktyczny pod kątem zgodności z przepisami prawa. Nie można zatem odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie jest zgodne z przepisami odrębnymi, o czym mowa w art. 56 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, z późn. zm.).

Procedura związana z realizacją stacji bazowej telefonii komórkowej jest wieloetapowa. Ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego jest etapem wstępnym na drodze realizacji inwestycji. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jest aktem administracyjnym wydawanym dla inwestycji przewidzianej do realizacji na obszarze pozbawionym miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Decyzja taka określa podstawowe parametry dotyczące zmiany zagospodarowania terenu, które podlegają dalszym szczegółowym ustaleniom w postępowaniu poprzedzającym wydanie pozwolenia na budowę, uregulowanym w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.) oraz w przepisach innych ustaw i aktach wykonawczych. Zatem w postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego mając na uwadze ład przestrzenny ustala się jedynie, czy inwestycja jest dopuszczalna na danym terenie. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie upoważnia inwestora do realizacji inwestycji. Przed rozpoczęciem budowy musi on zgodnie z przepisami Prawa budowlanego uzyskać pozwolenie na budowę, w którym organ administracji architektoniczno-budowlanej ocenia, czy w świetle obowiązujących przepisów, w tym zwłaszcza przepisów techniczno - budowlanych, możliwe jest udzielenie pozwolenia

na budowę inwestycji - w tym także w aspekcie poszanowania interesów osób trzecich, o czym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego. Przy czym ochrona interesów osób trzecich w postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego może następować tylko w takim zakresie, w jakim nie jest objęta przepisami Prawa budowlanego (zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 19 lipca 2013 r. sygn. II OSK 683/12). Organ wydający taką decyzję nie może wkraczać w kompetencje organów administracji architektoniczno-budowlanej. Z tego względu ochrona interesów osób trzecich na etapie określenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu nie może być zapewniona całościowo i przyjmować działań właściwych ochronie interesów osób trzecich na etapie pozwolenia na budowę. Trzeba mieć zatem na uwadze odmiennność postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego i postępowania w sprawie pozwolenia na budowę oraz konieczność rozgraniczenia kompetencji organów administracji publicznej. Zakres ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich jest różny w każdym z tych postępowań. Zakres ochrony przysługującej w postępowaniu w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego nie może być szerszy niż przedmiot postępowania i zakres dopuszczalnego rozstrzygnięcia w decyzji kończącej postępowanie (zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1212/11).

Jednocześnie informuję, że niezależnie od przedstawionej argumentacji w przedmiotowej sprawie, zostanie wydana decyzja odmowna.

Proszę o powiadomienie zainteresowanych mieszkańców o treści niniejszego pisma.

WÓJT
mgr inż. Puł. Czyżyk

